

Anvisninger, der gives en fattig Patient saaledes, at han opfatter disse som *Paabud, der skal opfyldes, bør altid være ledsagede af tilstrækkelig Pengehjælp*. I modsat Fald bør de kun gives som Raad.

Ved denne Fremgangsmaade, der ikke kan være gavnlige for selve Tuberkulose-sagen og ej heller hensynsfuld mod Patienterne, overlades en stor Del af saavel det pekuniære som det moralske Ansvar til de forskellige Velgørenhedsforeninger, hvis Hjælpeevne desværre ikke er baseret paa en Families Underhold, hvorfor vi undertegnede, naar Nationalforeningen stedse modsætter sig at bygge et tilstrækkeligt Antal Rekreatiøns hjem, nærmest betragter det som vor Pligt at gøre rette vedkommende klar over Situationen, som den desværre foreligger overfor alt for mange Patienter.

Den grelle Overgang fra det overdaadige Sanatorium til det ofte fattige, for ikke at sige elendige Hjem, mange vender tilbage til, vil antagelig delvis udviskes ved et Ophold paa et Rekreatiøns hjem, hvor alt lige fra Bygningen maatte kunne afpasses, idet en Opvaagnen fra Baronens Seng til et bundfattigt Værelse neppe kan være af det gode i nogen som helst Retning.

Saa fremt endelig de „2 Maaneders Rekreatiønsophold“ ændres til: „saa længe, til Lægen kan udskrive Patienten som arbejdsdygtig“, vilde antagelig ogsaa de hyppige Tilbagefald formindskes.

Hvad vi maatte ønske, er, sammentrængt i faa Ord:

1. At Rekreatiøns hjem ikke alene *kan*, men *skal* oprettes, eller dog i det mindste selve Rekreatiøns spørgsmaalet gennem Loven blive lettet saa meget, at de forskellige Kommuner vilde kunne se deres Fordel ved at oprette saadanne Hjem til en billigere Efterkur.
2. At Rekreatiønsopholdets Varighed ikke bindes til nogen bestemt Tidsfrist, men gøres afhængig af den syges hele Tilstand, der i hvert enkelt Tilfælde motiveres gennem Lægeskøn.
3. At enhver Patient, som af en Læge er indstillet til Sanatorium, Rekonvalescent-hjem eller Plejestiftelse for Tuberkulose, i Ventetiden, *indtil hans Optagelse*, har Adgang til offentlig Understøttelse i Lighed med den, de sanatoriøindlagte Patienters Familie for Tiden nyder, idet tuberkuløse Patienter ikke bør henvises til Fattighjælp.

København, den 20. Marts 1919.

P. Fr. Rist,
Oberst,
Formand for
Københavns Understøttelsesforening.

C. F. Heise,
Møntgardein,
Formand for
Velgørenheds-Samarbejde.